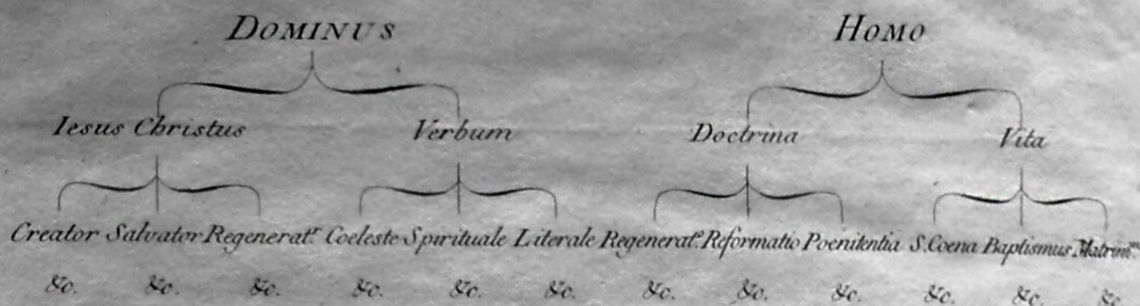
Forma Novae Hierosolymae.

Regimen Novae Hierosolymae.

N. Angelo Sculpsit.

Församlings Formen

uti det

Nya Jerusalem,

af

August Nordenskjöld
Jesu Christi ringaste tiänare.

Kjöpenhamn, 1790.
Trykt hos Johann Rudolph Thiele.

Si, Jag gjör alla ting nya. — Skrif, ty deßa orden äro sanna och wißa. Uppenb. 21, 5.

Til

Hans Majestät

Konungen af Sverige.

Stormägtigste Allernådigste Konung!

Då jag i diupaste underdånighet wågar dedicera til Eders Majestet ett Arbete af detta slag, är det för at bönfalla om Eders Kongl. Majestets Allernådigste Tillåtelse, til fri Religions öfning för Nya Jerusalems Församling i Sverige. Wåra efterkomande skola säkert förundra sig, at i ett Tidewarf som passerar för det måst upplysta sedan werldens begynnelse, och uti länder, der Christna Religion så länge warit den almänna, en man bönfaller hos En Christen Konung, om protection och frihet för den måst christeliga Christendom. Detta blir altid en fläck på Tidewarfwet, och sannerligen den fulaste på deßa upplysta, deßa tolleranta tider. Men Eders Majestets Nåd skall lysa så mycket mera, och skal förewiga sig tillika med Nya Jerusalems Församling hos de sednaste efterkommande, ja i många tusende År.

Skulle åter det hårda ödet hända oß, at denna underdånigaste begiäran föragtades eller nekades; så är oß ålagt, at älska wåra owänner, giöra dem godt, tiäna dem, utan at wänta någon belöning igen, på det at wi måtte wara den Högstas barn, som Sielf är mild äfwen emot de otaksamma och onda. Warer barmhärtige som ock eder Fader är Barmhärtig, m. m.; ty med samma mått som I mäten, skall eder warda tillmätt.

Under en uppriktig och redelig åkallan til HERREN för min lagkrönta Konungs, Eders Majestets beständiga och Ewiga wäl, har jag den nåden framhärda

Stormägtigste Allernådigste Konung

Eders Kongl. Majestets

Allerunderdånigste, Trohligtigste
Tienare och Undersåte
August Nordenskjöld.

Sammansättningen af det Nya Jerusalem.

HERREN.		MENNISKJAN.	
Jesus Christus.	Ordet.	Låran.	Låfwernet.
Gudom.	Himmelska.	Regeneration.	Nattvarden.
Mandom.	Andeliga.	Reformation.	Döpelsen.
Wårkning.	Bokstafweliga.	Båttringen.	Ägtenskapet.

Församlings Formen

uti det

Nya Jerusalem.

Den Heliga Skrift.

§. 1.

HERRANS Ord, så wäl det Hebraiska och Grekiska, som ock det Latinska hwilket HERREN uppenbarat oß genom Swedenborg, är det heligaste wi äga i wår Församling; är wår heligaste Lagbok och Sjelfver HERREN ibland oß. Derföre kan ingen ansees för Medlem af wår Församling, som ej antager alla detta Ordets Böcker för sjelfva HERRANS Ord och Uppenbarelse; för sjelfva heligheten af all skrift och tal; för en absolut lag, högst helig til hwarje mening, ord och bokstaf; ja såsom innehållande HERRANS Förstånd, wida öfwer alt Menniskio Förstånd, med outöselig wishet inom wishet, så wäl för Änglar som menniskor.

§. 2.

Alla Ordets böcker tilsammans kalla wi **Bibliotheca Sacra** eller de Heliga Skrifterna, nemligen följande böcker: **I Hebraiska**, Mosis fem Böcker; Josua; Domare boken; de twå Samuels Böcker; de twå Konunga Böckerna; Dawids Psalmer; Propheterna Esaia; Jeremia med deß Klagowisor; Hesekiel; Daniel; Hosea; Joel; Amos; Obadia; Jona; Micha; Nahum; Habacuk; Zephanja; Haggai; Zacharia och Malachi. **I Grekiska**: Mattheus; Marcus; Lucas; Johannes och Johannis Uppenbarelse. **I Latin**: Swedenborgs Arcana Coelestia; De Coelo et inferno; De Telluribus; De Ultimo Judicio; De Eqvo Albo; De Nova Hierosolyma et ejus Doctrina Coelestis; De Domino; De Scriptura Sacra; De Vita; De Fide; Continuatio de Ultimo Judicio; De Divino Amore et Divina Sapientia; De Divina Providentia; Apocalypsis Revelata; De Amore Conjugiali; De Commercio Animå et Corporis; Summaria Expositio; Vera Religio Christiana; och hertil ännu följende Hans Opera Posthuma; Corronis seu Appendix; Summaria sensus Prophetici; Apocalypsis Explicata med flera hans böcker, som bewisligen af Honom äro sammanskrefne ifrån År 1747 och derefter.

§. 3.

Alla deßa Skrifter dela wi ock in uti **Ordet** och **Läran utur ordet**. Til Ordet hänföra wi alla de Hebraiska och Grekiska Böckerna: men til Läran utur Ordet alla de Latinska Böckerna, som äro af HERREN genom Swedenborg gifna oß. Wi anse dem alla lika heliga: **Ordet** såsom wår Andeliga

Fader

Fader och **Låran utur Ordet** såsom wår Andeliga Moder; således såsom wåra råtta Föräldrar, af hwilka wi skola haswa all wår andeliga föda, uppehåll, nåring och beskydd, både hår i tiden och i ewigheten.

§. 4.

Då deßa Heliga Böcker, de som åro på Hebraiska och Grekiska, åro sammanskrefna, de sidsta för 1700 År, och de ålsta för mera ån 3000 År; så kan frågas: **hwilken år den såkraste Grundtexten til dem?** då tro wi och antaga, at Boktryckeriets uppfinning war af den Gudommeliga Försynen egenteligen föranstaltad, at skaffa Församlingen deßa Heliga Böcker i sin råtta och påliteliga grundtext; och derföre söka wi ej den råtta grundtexten i några andra ån tryckta Upplagor, som utkommit sedan Boktryckeriets början, och innan år 1757, då yttersta dommen öfwer Gamla Församlingen skiedde. På den tiden finna wi **van der Hooghts Biblia Hebraica** och **Leusdeni Novum Testamentum gräcum** såsom de påliteligaste och tilförlåteligaste i sin grundtext.

§. 5.

Utur alla deßa Heliga Skrifterna sammanhåmta wi följande Tålf **Hufwudlårdommar**, hwilka wi kalla de 12 Portarna til Nya Jerusalem, nemligen:

1) At HERREN JESUS CHRISTUS år Allena menniskiornas Frålsare och Saliggiörare.

2) At HERRANS JESU CHRISTI Menskllghet år så förhårligad och gudommelig, at Han i Den år allestådes nårwarande, allvetande, och alsmågtig.

3) At.

3) At i HERRANS JESU CHRISTI Person bor all Gudommens fullhet, eller hela den Gudommeliga Treenigheten, lika såsom Själ, Kropp och wårkning i En Menniskia.

4) At Ordet i deß Bokstafsmening är det Gudommeliga Sanna i all sin fullhet, helighet och magt.

5) At uti Ordets bokstafsmening ligger ett inwärtes eller andeligit förstånd, täckt under Correspondencer.

6) At uti detta andeliga förståndet ligger ännu ett mera inwärtes och himmelskt förstånd, som handlar allena om HERREN.

7) At det första i Saligheten är Bättringen, eller at wi bortskilja ifrån oß ondskor och falskheter, och läfwa ett nytt läfwerne.

8) At det andra i Saligheten är Reformation, eller at wi ifrån Ordet inplanta hos oß Sanning, och tänka utur ett nytt förstånd.

9) At det tredie och ädlaste uti Saligheten är Regeneration, eller at wi af HERREN inplanta hos oß Kiärlek och ledas af en ny wilja.

10) At Ägtenskaperna äro Församlingens grundfästen och starkaste band, der Kiärlek och Sanning kunna hållas i den fullkommeligaste förening, och framalstra de ädlaste nyttor.

11) At Döpelsen är Receptions coeremonien i Församlingen, och ett teckn at wi äro inwigde åt HERREN JESUS CHRISTUS, samt tänka läfwa i Hans ordning.

12) At

12) At Nattwarden är sielfwa wälsignelses och bekräftelses tecknet at wi äro förenade med HERREN och införlifwade i Hans kräpp, alt efter som wi niutit Hans andeliga spis, kiärlek och sanning.

§. 6.

Wåra förbindelser såsom ledamöter af Nya Jerusalem, sammanfatta wi aldrakortast i deßa tre stycken: 1) At wi ej tro någon annan Gud i Himmelen och på Jorden än HERREN JESUS CHRISTUS Allena. 2) Likaledes ingen annan wäg til Saligheten än den, at fly ondskor såsom synder inför HERREN; och således at wi skola bortskilja dem intet allenast i tal och giärning, utan ock i wilja och begiärelse, om wi wilja saliga warda. Och 3) At alt detta måtte wi tänka, tala och giöra aldeles såsom af oß sielfwa: men likwäl tro at det skier af HERREN Allena uti och genom oß.

Menigheten.

§. 7.

Ingen kan bli antagen til Reception i det Nya Jerusalem, för än han eller hon i witnens närwaro, antager deßa nyß uppräcknade trenne stycken, nemligen: At tro HERREN Allena; fly ondskor såsom synder; och giöra detta aldeles likasom af sig sielf.

§. 8.

Men hwar ock en som ordentligen, högtideligen och formaliter will blifwa recipierad i Nya Jerusalem, för at wara en

ledamot der, måtte döpas med watn i JESU CHRISTI Namn, det är: At ärkiänna ingen annan Gud Fader än JESU CHRISTI Gudom; ingen annan Guds Son än JESU CHRISTI Mandom; och ingen annan Helig Anda än JESU CHRISTI Kraft; således HERREN JESUS CHRISTUS Allena. Och då måtte han eller hon i witnens närvaro underteckna följande döpelse Förbund:

1) At ej ärkiänna någon annan Gud i Himmelen och på Jorden än JESUS CHRISTUS Allena.

2) At ej ringa agta eller prophanera Ordet och Nya Jerusalems lära.

3) At endast, medelst ondskors flyende såsom synder, söka salighet och förening med HERREN.

4) At ärkiänna, hedra och wörda inga andra Andeliga Föräldrar, än HERREN JESUS CHRISTUS och NYA JERUSALEMS FÖRSAMLING eller som är det samma HERRANS Ord och Församlingens Lära.

5) At ej föragta, hata, förfölja och mörda nästan.

6) At ej förderfwa Ägtenskaper, och således föra något anticonjugelt lefwerne.

7) At ej stiäla eller lefwa bedrägeligit.

8) At ej liuga eller tala osanning.

9) At ej föda hos sig den begiärelsen at äga, af kiärlek til denna werlden.

10) At

10) At icke eller föda den begiärelsen hos sig at råda, af egen kiärlek.

Detta skall wara Förbundet emellan honom och HERRANS Nya Församling, följagteligen emellan Församlingen och HERREN.

§. 9.

Alla som präliminariter enligt §. 7. äro antagne i wår Församling, äga rösträttighet och tillåtelse at gå til Nattwarden, m. m. likasom om de wore wärkeliga ledamöter; dock endast i de 7 första År ifrån det wår Församling först började: men efter den tiden ärkiänna wi dem ej längre, eller tillåta dem haswa gemenskap med oß, om icke de också bliswit formaliter döpte i Nya Jerusalem.

§. 10.

At så präliminariter enligit §. §. 7. och 9. hos oß antagas, tillåtes, inga yngra Qwinnor än öfver 15 År, och inga yngre Män än öfwer 18 År: men genom döpelse recipiera wi menniskior af alla åldrar, ifrån helt nyß födda barn til gråhåriga Ålderdommar; dock så, at de Qwinnobarn som äro under 15 år och de Manbarn som äro under 18 år, måtte haswa minst twänne Fadrar, en af hwardera kiönet, som gå i borgen för dem, at de redeligen hålla sitt döpelse Förbund; hwilket de ock på deras wägnar skola underteckna

§. 11.

Uti denna, på detta sätt hos oß antagna Menigheten, äger hwarje Person, så länge han ej ingår i den Activa magten, röst-

 rätig-

rättighet; Qwinnan så snart hon är öfwer 15 år, och Mannen så snart han är öfwer 18 år: men deß förinnan anses de för omyndiga i andeliga mål, och få icke eller då tillåtelse at gå til Nattwarden eller at gifta sig.

§. 12.

Den röstågande Menigheten i wår Församling, skall altid wara fördelt i trenne Classer: **Första Classen**, Alla Ogifte, och alla sådane Gifte der allena den ena makan antagit Nya Jerusalems lära. **Andra Classen**, Alla Gifte der båda Makarna äro anhängare af Nya Jerusalems lära: men framfödt inga barn, eller ej ännu tilminstone trenne i et Ägtenskap. **Tredie Classen**, Alla Gifte der båda makarne äro anhängare af Nya Jerusalems Lära, och framfödt minst trenne barn i sitt Ägtenskap.

Denna **Tredie Classen** skall hafwa hälften af Rösterna; Den **Andra** $\frac{1}{3}$ del och den **Första** allenast $\frac{1}{6}$ del.

Regeringen.

§. 13.

Regeringen i Nya Jerusalem skall bestå af **Tre Magter**: En Absolut, en Reactive, och en Active magt. Deßa tre Magter skola sammansätta Regeringen likasom hos hwarje Menniskia, deß wilja, deß förståndighet och deß wärkställning; Eller likasom deß föresats, öfwertygelse och giärningar.

§. 14.

§. 14.

Den Absoluta Magten i wår Församling får aldrig representeras genom Menniskior; utan skall den endast bestå i HERREN; Ordet; Låran; och Lagarna. De allena skola wara Församlingens Föresats och wilja; derföre får aldrig någon sitta i Presidents Stolen i wårt Kyrkio Råd, utan på den skall ligga ORDET, först det Latinska; så det Hebraiska och så det Grekiska, i trenne serskilta formater, folio, qvart och octav.

§. 15.

Den Reactiva Magten, eller den magten som efter flästa Rösterna ensammen åger magt at determinera och stadfästa alla Förordnander och Lagar i wår Församling, skall wara hela den myndiga och Röstågande Menigheten, så wål Mån som Qwinnor; dock så at noga de i §. 12. stadgade Classer skola iagtagas, och derefter Rösterna fördelas.

§. 16.

Den Activa Magten, hos hwilken Församlingens wårkstållighet år, skall bestå af Fyra Mån, som altid skola sitta uti Kyrkio Rådet, och ensamne åga den magten, at i Kyrkio Rådet proponera alla förefallande mål och deröfwer tala, samt sedan antingen directe sielfwa, eller genom sina subordinerade Åmbetsmån, exeqvera dem, eftersom Menigheten dertil gifwit sitt bifall med Ja eller Nej.

§. 17.

Kyrkio Rådet eller Consistorium Ecclesiasticum i Nya Jerusalems Församling formeras således af 1) En Stol hwarpå Ordet ligger enligit §. 14. 2) Ett fyrkantigt Bord framför Stolen, omkring hwilket de fyra Kyrkio Råden sitta, twänne på hwar sida enligit 16 och 22 §ph. Och 3) Stolar eller Bänkar wid båda sidorna af Rummet, der Menigheten sitter enligit 15 §. i Ordning efter sina Classer, den Tredie öfwerst och den Första nederst. Den Absoluta Magten sitter således innerst; den Activa Magten medlerst och den Reactiva Magten ytterst. Den första är tacit, den andra är talande och upplysande, och den tredie determinerande.

§. 18.

Denna nu således formerade Kyrkio Regering upptar och afgiör alla Församlingens Angelägenheter på det sättet, at den sidsta af de Fyra Kyrkio Råden som är Församlingens Biskopp enligit 23 §. sammankallar hela Kyrkio Rådet, så wäl den Activa som Reactiva magten, i Nedra Kyrkio Salen, se §. 28. När Rådet har satt sig i den Ordning som uti 17 §. stadgas; så proponerar Biskoppen Ämnet; deröfwer tala sedan de Fyra Råden, hwar i sin ordning ifrån den första til den sidsta, således Biskoppen sidst. De representera ämnet på det enklaste och tydeligaste för Menigheten eller den Reactiva magten. Derpå upptages genom tre eller sex Älsta, en eller twå inom hwarje Claß i menigheten, alla stämmorna af Ja och Nej, uti tre eller sex Håfwar, en eller twå särskilt för hwarje Claß. Dessa Ja eller Nej afgifwas genom Kulor, som hwarje röstågande Person

wid

wid inträdet i Församlingen har tagit hos sig twänne stycken, en swart och en hwit, den förra för Nej, och den sednare för Ja. När hwarje Älsta i sin Claß räcknat Classernas Ja och Nej, aflämna de så hwar ock en sin Classes stämma, antingen Ja eller Nej efter de flästa Rösterna inom Classen, til Bordet til de fyra Kyrkio Råden, då sedan de flästa stämmorna efter den fördelning Classerna emellen som stadgas i 12. §. determinerar Målet. Och på detta sättet afgiöres hwarje mål helt tacit utan alla tal och resonneringar ifrån Menighetens sida.

§. 19.

Wid hwarje förefallande mål uti Kyrkio Rådet, så snart Biskoppen proponerat målet, så skall han läsa utur Johannis Uppenbarelse deßa ord: **Helig, Helig, Helig HERREN Gud Alsmägtig, som war, som är och som konuma skall,** til ett witne at han och hans trenne Medcolleger ej skola tala af sig sielfwa, utan af HERREN Allena enligit Hans heliga Ord och Lära. Och derpå skall imediate den Älsta af Menigheten i tredie Classen läsa dessa Ord utur samma Capitel hos Johannes: **HERRE! Du est wärdig at taga pris och åra och magt; ty Du hafwer skapat all ting. Genom Din wilja hafwa de bestånd och äro skapade.** Likaså til ett witne at Menigheten ej skall determinera målet af sig sielfwa, utan af HERREN Allena enligit Ordet och Läran. Derpå afhandlas Målet som stadgat är i §. 18. Och när alla målen och Sammankomsten är til slut, läser Biskoppen upp dessa Ord utur Johannis 7de Capitel: **Amen, låf och åra och wishet och tack och pris och kraft och starkhet ware wår Gud i all ewighet! Amen.** Hwarpå åter den Älsta af Menighetens

Tredie

Tredie Claß utur 11te Capitlet låser deßa ord: **Wi tacke Dig HERRE Gud, Du Allsmägtige, Du som est och som war och som komma skall, för det Du hafwer antagit Din stora magt och regerar. Folkslagen woro förbittrade; men Din hämde tid är kommen, samt tiden, då de döda skola dömmas och Du skall belöna Dina tiänare Propheterna och de heliga och dem som fruckta Dit Namn, både stora och små, samt utrota dem som förderfwa Jorden. Amen, Halleluja.** Sedan stiga alla upp och gå hwar ock en til sitt.

§. 20.

I alla Kyrkio Rådets Sammankomster och wid hwarje mål, skall protocoll föras af en Secreterare, som de Fyra Kyrkio Råden sielfwa wälja. Der skall altid Ämnet helt enkelt upptagas; och de Fyra Kyrkio Rådens skiäl mot eller med helt kort anteknas; samt til slut Menighetens wotering huru den determinerat målet. Ämnet bör altid sättas upp i så enkel form, at simpelt Ja eller Nej determinerar det; och när det är så widlöftigt, at det ej på engång kan således determineras af Menigheten, bör det af Kyrkio Råden, eller af den som uppgifwit målet delas, så at hwarje del kan gå igenom undersökning och enkelt beswaras med Ja eller Nej. Målen skola oafbrutit numreras på 7 år: men när 7 åren äro förbj skall ny numrering börjas. När målen delas i flera delar, skall också delarne noga anteknas under hwarje mål, så at all möjelig korthet och noghet i Protocollerna iagtages; Och på det at alla oordentligheter och bedrägerier skola undwikas får de aldrig skrifwas i concept, utan strax rena som de skola wara, då de sedan altid innan Sammankomsten

sten bryter upp, underteknas af de Fyra Kyrkio Råden och Menighetens Äldsta, en eller flera af hwarje Classe.

§. 21.

Ingen Myndig i Församlingen skall wara förment, at antingen munteligen eller skrifteligen föredraga för Kyrkio Rådet alt hwad den finner angelägit och nyttigt. Då är Ordningen den, at saken skall först föredrages för Biskoppen, som skall bestämma när målet skall komma före i Kyrkio Rådet; Men skulle Biskoppen förkasta den, så har den Person rätt at wända sig til de andra Kyrkio Råden; Skulle också de förkasta den, så äger hon rätt i nästa Kyrkio Rådets sammankomst, at skrifteligen til Kyrkio Rådet inlämna saken, då den skall åtfölja den dagens Protocoll och påteknas af de Fyra Kyrkio Råden och de Äldsta, at den rigtigt blifwit då inlämnad.

§. 22.

De Fyra Kyrkio Råden skola wara sielfwa wården och garden af Ordet, Läran och Lagarna, och följagteligen af den Absoluta magten i Församlingen; Och derföre skola de bestå af 1) En som wårdar och lär den rätta ideen om HERREN JESUS CHRISTUS såsom Himmelens och Jordens Gud, enligit n. 1. 2. 3. i Femte §. 2) En som wårdar och lär den rätta meningen af Ordet, och utwiklandet af deß andeliga och himmelska Förstånd, genom Scientia correspondentiarum, enligit n. 4, 5, 6 i samma §. 3) En som egenteligen wårdar och lär Nya Församlingens Lära rörande Bättringen, Reformation och Regeneration, enligit n. 7, 8, 9 i samma §. Och 4)

En som wårdar och handhafwer de Trenne inråttningarna, wid hwilka Nya Församlingens Låfwerne år bundit, nemligen Ågtenskapet, Döpelsen och Natrwarden enligit n. 10, 11, 12 i samma §. I den ordningen skola ock deßa Fyra mån sitta omkring Bordet, nemligen de Twå första nårmast til Stolen, på hwar sin sida om Bordet, och de Twå andra dernåst.

§. 23.

Då Föremålet för deßa Fyra mån består i synnerhet och framför alt, at befordra ett råttskaffens låfwerne inom Församlingen efter HERRENS Nya Låra; Så följer at den Fierde eller det sidstnåmde Kyrkio Rådet, år den som skall wara Församlingens Biskopp, dock skola de trenne Andra wara Controlleurer på honom, at Han på det nogaste fullgiör sin pligt, som år at Döpelse Förbunden, Nattwards Måltiderna och Ågtenskaperna hållas heliga och råtteligen iagtagas; emedan hela Församlingens bestånd och fortgång uti krafter och sållhet, beror helt och hållit deruppå. Om derföre Biskoppen antingen wårdslösar sin syßla, eller ej råtteligen handhafwer den, så skall Han utan skonsmål stå til answar för Kyrkio Rådet, och i fall han ej låter råtta sig, afsåttas; ty för Hans skuld, måtte ej Församlingen gå förlorad.

§. 24.

Deremot skall Biskoppen eller det Fierde Kyrkio Rådet, åga magt at sammankalla och åtskilja Kyrkio Rådet; hålla öfwerhand at all ting i Kyrkio Rådet ordenteligen tilgår, samt uti alt hwad tilhör Gudstiånsten och Gudsfrucktan i Församlingen; Sådedes åfwen straffa och utesluta ifrån Församlingen, dock endast

efter den Reactiva magtens bifall; Och på det at intet giöromålens mängd måtte öfwerhopa honom, skall Han hafwa sig til hielp Trenne Präster, som under honom in specie skola bereda och handhafwa alla mål rörande Döpelsen, Nattwarden och Giftermålen; emedan på dessas nogaste wård beror hela Församlingens styrka och bestånd: Men dessa Trenne män få ej sitta i Kyrkio Rådet; icke eller äga de ibland Menigheten någon rösträttighet; ty så snart någon går in i activa magten, förlorar den sin rösträttighet.

§. 25.

Framdeles när Församlingen blir större och talrikare skall ännu flera Präster och Sysslomän wäljas, som skola stå under de Fyra Kyrkio Råden, och hielpa dem at handhafwa alla Församlingens Lärostycken och omwårdande Föremål.

§. 26.

De Tre första Kyrkio Rådens wäljning skier nu första gången directe af Menigheten: men framdeles så snart En af de Fyra Kyrkio Råden undangår af död eller andra ordsaker; så skola de trenne öfriga sätta Trenne män på Förslag och Menigheten wälja en af dem. Likaledes skall också Biskoppen nu strax och altid hädanefter wäljas; Och sedan Han är wald, skall han til de trenne Prästsysslorna, en för Döpelsen, en för Nattwarden och en för Giftermålen, sätta trenne på Förslag til hwardera, och en af dem skall Menigheten wälja, tils de alla Tre således blifwit walde.

 §. 27.

§. 27.

Dessa nu uppgifne 7 Kyrkians Ämbetsmän, nemligen de Fyra Kyrkio Råden, hwaraf den fjärde är Församlingens Biskopp och de trenne Prästerna, som hwardera handhafwa Döpelsen, Nattwarden och Giftermålen, skola sedan de efter förra §. äro walda, skrifteligen befullmägtigas af Församlingen, och solenniter stadfästas i sina Ämbeten. Detta skall skie på det sättet: At i Församlingens närwaro, skall ett ungt barn utwäljas, som kan läsa **Fader wår** och är döpt i wår Församling, hwilket skall framhafwas för de Tre Äldsta gråhårigaste män i Menigheten, en af hwar Claß, som skola lägga sina händer på det och wälsigna det; hwarpå detta Barnet skall gå och lägga sina händer på den Person som skall inwigas, och läsa **Fader wår** öfwer honom, under det denna person ligger wid Guds Stol på knä. Sedan skall han famtaga och kyssa barnet. Fullmagterna, som böra noga innehålla deras skyldigheter, böra sedan underteknas af Kyrkio Råden och Sex Personer ibland Menigheten, twänne af hwardera af de Tre Menighetens Classer.

Kyrkian.

§. 28.

Nya Jerusalems Kyrkia skall bestå af Twänne Salar, antingen inom hwarandra, eller ofwan om hwarandra. Uti den yttre eller nedre Salen skall Kyrkio Rådets sammankomster och Döpelsen förrättas, och i den Inre eller Öfra Salen, Nattwarden och Giftermålens consacrering. Således uti den yttre eller nedre alt hwad hör til implantatio Veri: men uti den inre eller öfre alt hwad hör til implantatio Boni.

§. 29.

§. 29.

Yttra eller Nedra Salen, antingen Kyrkian är rund eller fyrkantig, bör då wara inrättad til sitt Ändamål, nemligen at beqwänit der kunna hålla Kyrkio Rådets sammankomster och Döpelsen; således med en Thron i centrum eller i fonden af Salen, med ett Bord för de fyra Kyrkio Råden och med Stolar och Bänkar på ömse sidor för de Älsta och Menigheten, och så rengerade at de altid kunna sitta fördelte på Tre Classer enligit §. 12. Efter denna synpunkt bör hela Yttra eller Nedra Salen få sin form; Och som det heligaste i detta Rummet är Stolen hwarpå Ordet ligger, så bör alt det andra derefter rätta sig.

§. 30.

Inre eller Öfra Salen, antingen Kyrkian är rund eller fyrkantig, bör åter wara inrättad efter sitt föremål, nemligen at der beqwämt kunna hålla Nattwards måltiderna och consacrera Giftermålen, således med ett ganska stort ach rymligit Bord, omkring hwilket en mängd Stolar kunna stå och de sittande ändå beqwämt se och höra sin Präst. Der bör ock wara inrättning för Music och Sång, som altid och förnemligast i den Salen får brukas, då ej Tal eller Bön hållas; ty hela denna Salen är inrättad för Andelig fägnad och glädje.

§. 31.

Kyrkiorna i Nya Jerusalem blifwa således aldeles olika med Kyrkiorna i Gamla Christna Församlingen: Inga Torn; inga Ringklockor; inga Grafställen i och bredewid Kyrkiorna; inga Predikstolar; inga Altaren och Chor; inga crucifixer och blodmålningar:

gar: Men wål får Kyrkians yttre eller Nedre Sal nytjas om hwardagarna, til afgiörande af hwarjehanda Församlingens Civila mål; ty ju mera brukbart detta Rummet blir, til menniskiornas förbättring och ordnings bibehållande ibland dem; desto fullkommeligare uppfylla sådane byggnader sitt föremål.

§. 32.

At bruka en särskilt Klådedrägt uti Nya Församlingen, låter ej giöra sig, så långe Församlingen uppråttas och existerar under främmande Folkslags Borgeliga Regeringar, hwars civila lagar wi måtta wara undergifna. Wi böra derföre gå klådda, som wåra medborgare: men något kunde wål widtagas af oß, som at aldrig bruka Puder, aldrig Manchetter, aldrig Siden kläder, och aldrig Swarta kläder, icke engång swarta underkläder och strumpor, åtminstone i wåra Sammankomster och eljest, så wida det giörligit år. På wåra Fruentimmer kunna wi ej lägga några band, utan kommer det an på dem sielfwa at öfwerenskomma, at bortlägga onödigt öfwerflöd, som lägga hinder i wägen för Ägtenskaperna, borttaga tid och förmögenhet, hwilka samwetsgrannare böra nytjas än til chimerer, under wårt korta och mödosamma lopp igenom denna werlden.

§. 33.

At fira Söndagen eller hwar 7de Dag, år ett bruk som bör wara heligt hos oß. Likaså böra wi fira de Tre högtiderna Jul, Påsk och Pingst: men de böra endast hafwa affeende på HERREN och allenast til en hogkomst af Honom firas; nemligen Julen til en hogkomst af Hans Menniskioblifwande; Påsken

sken til en hogkomst af Hans Mensklighets förhärligande; Och Pingsten til en hogkomst af Hans beständiga förening och närwarelse i Församlingen. Med den första Helgen böra wi således börja Året; med den andra Wåren, och med den tredie Sommarn. Hwardera af dessa högtider bör altid börja på en Söndag och firas i Tre dagar. Wi få således 57 a 58 helgdagar om Året, och flera böra wi ej hafwa. På alla dessa helgdagar kan förrättas hos oß Gistermålens consacrering, Döpelsen, Nattwarden och Församlingens Sammankomster. De sidsta nemligen Kyrkiomötena, böra i synnerhet wara basis i wår Tidräckning på det sättet: At ifrån första Döpelsen i Eastceap räckna wi hwar 7de Dag, och så en oafbruten Weckoräckning til hwarje Pingsthelg, då wi hålla wårt Årsmöte; sedan hwar 7de Pingsthelg, då wi hålla wårt 7 Årsmöte; och sidst hwart Jubel år. Derefter böra wi ock hafwa wåra Kyrkio-Annaler inrättade.

Nattwarden.

§. 34.

Nya Jerusalems Församling är ej annat än ett Bröderskap, förenade i JESUS CHRISTUS deras Gud och Herre. Alla deras måltider, der twå eller flera af dem äro tilsammans, äro inbördes Kiärleksmåltider: Men Nattwarden är icke allenast en Kiärleks måltid, utan ock den aldraheligaste Kiärleks måltid och Gudstiänst i Nya Jerusalem; emedan den är instickad til åminnelse af detta Bröderskapets Heliga Instiftare HERREN JESUS CHRISTUS, och för at i Honom knyta en kiärligare och närmare förening emellan deß ledamöter. Denna

Heliga

Heliga Kiärleksmåltid skall hållas hwar tredie Söndag om förmiddagen, och deßutom också de Tre helgarne Jul, Påsk och Pingst, endast på första dagen.

§. 35.

Inga andra än de som äro recipierade i Nya Församlingen får spisa Nattwarden hos oß. Likaså inga andra än de som äro myndiga, nemligen Qwinnor öfwer 15 år och Karlar öfwer 18 år: Så snart de åstunda at wara delagtiga wid denna heliga Måltid, anmäla de sig hos Församlingens Biskopp, eller ock den Prästen som har inspecie Nattwarden om wård. Då personen uppskrifwes uti en särskilt bok, som endast derföre hålles. Han får aldrig nekas, om ej Bordet är så redan upptagit at ej flera ryms, då han måtte wänta til nästa Nattwardsmåltid; eller om han begått sådane brått, som utesluter honom ifrån en så helig Gudstiänst.

§. 36.

Fotatwagningen är så uttryckeligen befalt af HERREN hos Johannes, at den ingalunda kan försummas i Nya Församlingen: Men som ett särskilt Sacrament får den ej antagas, utan skall den altid brukas wid Nattwardsmåltiderna på det sättet, at den som wälsignar och utdelar Brödet och Winet, skall ock twätta de andras fötter, enligit HERRANS Egit exempel; och på det at ej detta altid skall träffa Prästen; så skall, så snart alla Giästerna och Prästen äro samlade, och de ståendes omkring Bordet bedit Bönen Fader wår, en Håf med hwita Lättnings Kulor gå omkring, och den som får den Kulan hwarpå står: ödmiuk lik HERREN, han skall icke allenast förrätta fotatwag-

twagningen på hwar och en, utan ock den dagen wälsigna och utdela Brödet och Winet, samt derwid hålla Talet. Således bör ingen wiß wara bestämd at utdela Nattwarden, utan blir det wid hwarje Nattward dens lått, som lotten faller på at twätta de andras fötter. Då blir denna Heliga Måltiden fullkommeligen universel kiärlig och ödmiuk. Qwinfålken böra ock få lätta, följagteligen twätta fötterna och hålla lection, åfwen utdela Sacramentet, både Brödet och Winet: Men Talet få de ej hålla, utan skall Prästen giöra det i deras ställe.

§. 37.

Wid Nattwards Bordet bör i högsätet stå en Länstol, samt rundtomkring Bordet Stolar, en särskilt för hwar person. Så snart det är determinerat, hwem som kommer at efter HERRANS Egit exempel, twätta de andras fötter, så sätter han eller hon sig i Länstolen, och alla de andra sätta sig ock ner; derpå läser han eller hon utur Johannis Ewangelium Cap. 13. 1—20. Och han eller Prästen giör deröfwer en kort och concluent Förklaring; derpå stiger han eller hon upp, lägger af sig de yttra kläderna och går til Bordet i hörnet af Salen, der linnekläden och watn står. Sedan personen bundit linneklädet om sig och öst watn uti twättfatet, går den omkring och twår hwar och ens fötter, samt aftorkar med linneklädet, som den har bundit omkring sig. Emedlertid blätta hwar och en sina fötter, så at alt kan skie med minsta tids uppehåll; derpå tager den på sig sina kläder, sätter sig åter til bords och läser berättelsen utur Evangelisternas Harmonie om Hela sidsta Måltiden, som HERREN hölt med sina Lärjungar och HERRANS Tal derwid. När den slutat det, bryter den Brödet på en talrick uti

icke så aldeles små stycken, och wälsignar det med deßa Ord: wälsignad ware detta Bröd i HERRANS JESU CHRISTI Namn, och HERRANS JESU CHRISTI Kraft ware med det hos Eder alla. Derpå gier den talricken ifrån sig, som går omkring, då hwar och en tager sitt stycke Bröd. Sedan tager den Chrystall Bouteillen med Winet uti, och wälsignar det på samma sätt, hwarpå, sedan den slagit i sitt glas, låter Bouteillen gå omkring, då hwar och en slår i sina glas. När nu alla hafwa islagna sina glas; så håller den Personen ett litet lämpeligit Tal, under det de andra spisa Brödet och Winet.

§. 38.

Skulle den person som låtten fallit på, ej sielf tro sig at skickeligit kunna hålla Talet; så skall Prästen tala i hans ställe. Likaså om Låtten faller på en Utlänninge, som ej kan språket; så förrätter han blott fotatwagningen, men Prästen giör alt det andra i hans ställe.

§. 39.

När Talet är slutat, så siunges en andelig Låfsång, och sedan Music om dertil är tilfälle; ty så wäl under twättningen som efter Talet, kan der altid wara en wacker Music. Derpå stiga de upp och sluta denna Heliga Gudstiänst. Inga pengar får gifwas wid denna högtidelighet; så at ingalunda Mammon må blandas med andelig kiärlighet, och wid så glada och heliga tilfällen som detta. När penninge utgifter fordras, så skola de pröfwas wid Församlingsmötena, och insamlas hemma i husen

hos

hos dem som wid Sammankomsten lofwat utgiften, men aldrig i Kiörkan på någon Helgdag.

Döpelsen.

§. 40.

Döpelsen är den ordenteliga och lagliga Reception i Nya Jerusalem, hwarförutan ingen kan anses för rigtig Församlings ledamot hos oß, undantagandes i de 7 första åren, då wi ock genom blott skriftelig förbindelse recipiera menniskior til likasom ledamöter enligit §. 9. Derföre skola alla som åstunda, at gå in i wår Församling anmäla sig hos Biskoppen, eller den Prästen som har Döpelsen om wård, at hon will blifwa döpt allena i JESU CHRISTI Namn, och på den grund, at hon ej tror någon annan Gudommelig Treenighet än Den, som är i HERRANS JESU CHRISTI Person; Således at hon erkiänner HERREN JESUS CHRISTUS Allena såsom Himmelens och Jordens Gud; HAN och ingen annan. På en sådan bekiännelse får ej någon, eho som hälst, förwägras at blifwa recipierad och döpt hos oß.

§. 41.

At ingen kan hos oß ordenteligen recipieras utan genom Döpelse, bör aldeles intet wäcka några twifwelsmål; ty det är helt tydeligit, at Döpelsen är receptions coeremonien i CHRISTI Församling; Och utan receptions coeremonie kan ju ingen Församling existera, i en wärkelig synbarhet, form och corporation. Äfwen är tydeligit at Gamla Christna Församlingen är sedan

1757 uphäfwen af HERREN, så at den numera icke är någon HERRANS Församling, utan blott en copulation och boning för menniskio digt och lögn. Ännu kommer hertil, at den förra Döpelsen warit ett introductions tekn i Gamla Församlingen, det will säga i Tron på Tre Gudommeliga Personer, och en dermed enlig Salighets Ordning, såsom: Blåtta Tron, Tilräknelse af Christi Förtiänst, Rättfärdiggiörelse i ett moment, etc. således mycket sämre är Johannis Bättrings döpelse, som war af himmeln: men likwäl läsa wi Act. 19. 3 — 6, at de Johannes hade döpt, måtte ännu förat blifwa Christna, omdöpas til JESU CHRISTI Namns bekiännelse. Åfwen läsa wi i Gamla Församlingens Kyrkio Historia, at Kiättarena allmänt måtte omdöpas, innan de kunde åter blifwa recipierade, ehuru Rommerska Biskoppen som älskade Hierarchiet twistade häremot, och påstod at händers pålägning war nog, emedan denna coeremonien der är af så mycken wigt. Gamla Församlingens Döpelse är således af null och intet wärde, och uppenbart uppå Tre Gudar.

§. 42.

Döpelsen förrättas hos oß på detta sättet: At dop Candidaterna af alla Åldrar samlas i nedre eller yttre Kyrkio Salen på den Helgdag och tid som Biskoppen eller döpelse Prästen gifwit dem, hwarwid hela eller större delen af Församlingen böra wara närwarande, och åfwen de Fyra Kyrkio Råden på det sättet och i den ordning, som wanligen brukas wid Kyrkio Rådets sammankomster. Candidaterna stå alla på gången framför Bordet, då Biskoppen, eller en af Kyrkio Råden uppläser Matth. 28. 16 — 20. Derpå falla de på knä på en matta och för

för en Bänk, som der är ståld för dem; då Biskoppen, eller i fall Han ej kunde wara närwarande, en af Kyrkio Råden, frågar dem inför Rådet och hela Församlingen. 1) Om de af full öfwertygelse årkiänna HERREN JESUS CHRISTUS Allena för Himmelens och Jordens Gud. 2) Om de uppriktigt wilja gå i Hans tiänst och låfwa efter Hans Ordning. 3) Om de hafwa fast föresats, at aldeles likasom af egen kraft, ifrån denne stunden strida emot alt slags ondt och falskt. Alla som härpå swara Ja, döpas då af Prästen med watn utur ett Christallkiäril, som han med högra handlogen sköljer på kullen af deras hufwuden. Hans ord äro derwid: HERRANS JESU CHRISTI Kraft wara med dig ifrån nu och i ewighet. Amen. Derpå stiga de upp och under det de stå läser Biskoppen, eller en af Kyrkio Råden efter 19 §. Helig, Helig ꝛc. och derpå swarar tredie Classens Älsta: Herre, Du est wärdig ꝛc. Sedan läser Biskoppen: Amen, låf och ära ꝛc. och derpå swarar den Älsta: Wi tacke dig Herre Gud ꝛc. Sedan går de Fyra Kyrkio Råden och de Tre Församlingens Älsta til dem, famtar och kyßer hwar och en, samt önskar dem lycka i JESU CHRISTI Namn.

§. 43.

När de nu således äro döpte, och alla hafwa satt sig; så stiger Biskoppen upp och säger til Församlingen: Nu äro N. N. N. ꝛc. döpte til JESU CHRISTI Namns bekiännelse, och hafwa inför hela Församlingen låfwat, at uppriktigt och trogit tiäna HERREN JESUS CHRISTUS Allena ifrån nu och i ewighet. Har Församlingen någon ting emot deßa Personer, at nu intaga

taga dem i Sitt Skiöte, och införlifwa dem hos sig såsom sina Egna, samt alt framgient wara en öm Moder för för dem i alla deras öden? Derpå wänder Biskoppen sig til Kyrkio Råden och säger: Jag frågar då först om N. N. hwarpå Kyrkio Råden swara, om de äro fullkommeligen nögde med honom eller intet, och säga derwid, om de hafwa någon ting at påminna. Derpå begiär Biskoppen Menighetens Röst, som då voterar med Kulor, efter hwarje Claß som stadgat är i § 18. Så förfar Biskoppen med hwar och en af de nyßdöpte; och når de nu alla äro invoterade i Församlingen, och Församlingen heligt inför HERREN Sin Gud införlifwat dem i Sitt Skiöte, at redeligen wårda dem såsom den Ömmaste Moder; så går hwar och en af dessa nya Ledamöter, en i sender, til Församlings Bordet, der de underteckna sitt Döpelse Förbund enligt §. 8. Och hwarwid dem gifwes igen ett dylikt tryckt Döpelse Förbund underteknat af Biskoppen och de Tre Äldsta, til ett witne, at han nu är ordentligen recipierad och döpt i Nya Jerusalems Församling. Barn och omyndiga, antingen de ej kunna, eller ock sielfwa tekna sina döpelse Förbund, skola derjemte hafwa twå Faddrar af Församlingen, en Man och en Qwinna, som underteckna deras Döpelse Förbund och gå i borgen för dem. Secreterarn skall altid contrasignera deßa Underskrifter.

§. 44.

Ifrån den stund som någon så ordentligen och högtideligen är recipierad i Nya Jerusalem, är han en så nära förenad Lem med oß, at wi deltaga med honom i alla hans angelägenheter och nödtorfter. När han kommer i nöd understöda wi honom; när han blir siuk, besöka wi honom, och bidraga til hans helsas åter-

återsående; kommer han i fängelse, så gå wi til honom, och söka frelsa honom derifrån; när han reser, så recommendera wi honom ifall han det begiär. Aldrig får han låfwa i främmande land skild ifrån oß, utan at wi hålla en jämn correspondence med honom. Han är wår Broder eller Syster, införlifwad med oß i HERRANS JESU CHRISTI Kråpp, således berättigad til all wår inbördes omsorg, så långt wi nånsin förmå, och af alla wåra krafter, under HERRANS JESU CHRISTI Barmhärtighet. Wi äro förenade likasom en för alla och alla för en. Ingen får lida nöd eller brist eller förtryck. Församlingen skall som en öm och trogen Mor derom draga all möjelig försorg.

§. 45.

Alla döpte skola sedan hwarje År på sin döpelse dag fira sitt döpelse Förbund, och dermed likasom förnya det. Detta skall skie på det sättet: At då Kyrkio Råden och Menigheten äro församlade och hafwa satt sig; så anmäler Biskoppen för Församlingen, hwilka komma i dag at fira sitt Döpelse Förbund; då gå deßa och intaga några serskilta bänkar framför Bordet; derpå håller en af de fyra Kyrkio Råden et Tal öfwer Döpelse Förbund, eller öfwer någon wiß Artickel i Döpelse Förbundet. Sedan beder Biskoppen och hela Församlingen, ståendes, en innerlig Bön, at wi trogit och redeligen måtte uppfylla wårt Döpelse Förbund, och at HERREN af Sin Barmhärtighet täckes deruti styrka oß. När den är til slut, går Biskoppen först och sedan hwar och ens speciela wänner til de döpte, och wälsignar dem, famtar och kyßer dem. Sedan när Sammankomsten och Kyrkio Rådet är til slut, gå deßa som nu firat sitt Döpelse

För-

Förbund tilsammans, antingen i ett Sällskap, eller fördelta på flera, til at spisa ihop. Så fira alla hos oß sina Döpelse Förbund årligen, ända tils de blifwa gifte, och hafwa ingått Giftermåls Förbund, då de sedan fira dem i de förras ställe.

Giftermålen.

§. 46.

Hwarje Ägtenskap hos oß ansees för ett grundfäste för wår Församling; ty förutan rigtiga Ägtenskaper anse wi wår Församling som en Byggnad utan grund, som ett Slått i luften. Inga Föreningar äro således heligare hos oß än Ägtenskaps Föreningarne, emedan allenast i dem såsom i sin rätta Himmel, trifwas och wäxer all slags Christelig Kiärlek, så wäl Kiärleken til HERREN som Kiärleken emot Nästan. Derföre skola altid de Gifte, der både Man och Hustru äro i wår Församling, anses hos oß såsom $\frac{2}{3}$ delar af hela Församlingen, och äga $\frac{5}{6}$ delar i Röstrråttigheten enligit 12. §.

§. 47.

Då hwar Qwinna som fylt 15 år, och hwar Karl som fylt 18 år, anses hos oß för Myndiga; så följer at de ifrån den tiden äga rättighet at gifta sig. Men intet Giftermål anses hos oß lagligit och giltigt än inom wår Församling; således inga andra än de, der så wäl Man som Hustru hafwa antagit Nya Jerusalems Lära enligit §. §. 7 och 8. Alla andra Ägtenskap anses hos oß blott för concubinager, ehuru de enligit civila Lagarna ej får upphäfwas förän med döden. Derföre den Karl som

som är döpt och recipierad hos oß, och som sedermera går och gifter sig med en Qwinna utom wår Församling, utesluta wi strax. Grunden härtil är: At Ägtenskaperna hos oß också äro andeliga, och endast derifrån kråpparnas föreningar, men ej twärsom. Ägtenskaperna äro således högst heliga: men då ingen andelig förening är Makarne emellan, är ju der intet Ägtenskap inför HERREN, utan bara en kiöttslig hopkoppling, som hos oß kallas Metråsskap och Concubinage, och hwilka wäl tillåtas under wißa wilkor, men såsom utan all andelighet, anses de bara för utwårtes föreningar, som ej hafwa någon innerlig förening med wår Församling.

§. 48.

Lagliga och giltiga Ägtenskaper i wår Församling äro således endast de, der så wäl Man som Qwinna, enligit §. §. 7 och 8. recipierat HERRANS Nya Lära. Ifrån den Tiden ingå de i alla de Giftas rättigheter hos oß. Derföre alla gifta Makar af denna beskaffenhet, antingen de i Gamla Församlingen blifwit gifte, eller sedermera äro gifte hos oß; skall både han och hon underteckna det hos oß antagna Giftermåls Förbundet, som består å Mannens sida i deßa Tre stycken: 1) At ej förena sig med någon annan Qwinna än allena sin Ena, som han antagit til Hustru. 2) At upprigtigt och trogit fly alla extraconjugela retelser och förbindelser, såsom största wederstyggelighet och synd inför HERREN. Och 3) At trogit och flitigt öfwa de sidsta nöjena, såsom sielfwa Ägtenskaps lifwet i sin fullhet, helighet och magt. Deremot låfwar Hustrun: 1) At i hiärta och siäl ej ärkiänna någon annan Gud i Himmelen och på Jorden än JESUS CHRISTUS Allena. 2) At redeligen låfwa i den enda

enda Salighets Ordningen, som är, at fly alla slags illaka begiärelser och ondskor såsom synder inför HERREN. Och 3) At fly dem och strida emot dem med alla Krafter, aldeles likasom af sig sielf. Deßutom förbinda båda Makarna sig samfält, at ej hädanefter ärkiänna någon annan Andelig Far och Mor än HERREN och NYA JERUSALEMS FÖRSAMLING; och hos dem allena söka alt sitt beskydd, all sin föda och alt sitt uppehåll, ifrån nu och i ewighet.

§. 49.

Så snart ogift Man och Qwinna anmäla sig, antingen hos Biskoppen eller Giftermåls Prästen, at de wilja ingå ett sådant Ägta Förbund, och Qwinnan i det fallet hon är Jungfru, rådfrågat härom sina Föräldrar, eller de som äro i Föräldrars ställe, så skola de förlåswas, som skier på det sättet, at de wäxla med hwarandra gullringar, med sina namns inskrift, i Prästens och twänne Witnens närwaro, en Man och en Qwinna. Derpå anteknas de uti en särskilt Bok, som dertil hålles. Ifrån den tiden skola de låswa såsom förloswade minst Tålf månader, utan all kiöttslig förening med hwarandra, och i fall de häremot bryta, bliswa de straffade dermed, at de föralltid haswa förwärkat at nånsin komma in i Menighetens Tredie Claß, icke eller at kunna stiga til Kyrkio Råds eller Präste wärdigheten.

§. 50.

Sedan Förlåsnings tiden är til slut, anmälas de af Biskoppen i Kyrkio Församlingen, och Kyrkio Råden tala om de haswa något emot detta Giftermålet, hwarpå Menigheten voterar och

gifwer

gifwer sitt bifall dertil, enligit §. 18; Och när det är wunnit, så stiga Makarna fram til Bordet och underteckna Giftermåls Förbundet, hwaremot dem gifwes ett dylikt tryckt Giftermåls Förbund, underteknat af de Fyra Kyrkio Råden, och de Tre Älsta, at de ordentligen hafwa förbundit sig, med hela Församlingens samtycke. Derpå gå de hälst samma dag om afton at sammanwigas.

§. 51.

Wigseln går så til: At Biskoppen, Giftermåls Prästen, de båda Makarne och deras Wänner som de budit, samlas uti öfre eller inre Kyrkio Salen, och sedan de bedit Bönen Fader wår, ståendes, sätta de sig til Bords. Bruden och Brudgummen tilsammans i en Såffa, som är ställd i Högsätet, der Länstolen eljest plägar stå. Brudgummen åt wänster och Bruden åt höger om honom. Bredewid Såffan närmast Brudgummen står Biskoppens länstol, der Han sätter sig; men närmast Bruden sitta Sex Jungfrur; det öfriga Sällskapet sätta sig sedan som de bäst finna för godt. Derpå håller Biskoppen ett Tal om Ägtenskapet, deß helighet och sällhet, då det rätt wårdas, och deß ohelighet och olycksalighet, då det illa wårdas. När detta Talet är til slut, tager Biskoppen Brudens wänstra och Brudgummens högra hand emellan sina händer och säger: **Wälsignad waren I twänne Makar i HERRANS JESU CHRISTI Namn ifrån nu och i ewighet. Amen.** Derpå sätter Brudgummen en Ring på Brudens finger och ett Halsband eller Halskläd omkring hennes hals och lägger ett Armband, Kedja eller dylikt, samt wid hennes händer. Då säger han: **Tag detta i denna Dag til ett witne af mig;** derpå kysser han henna och kallar

henna sin Maka och sin Hustru. Sedan detta är giort, önskar hela Sällskapet wälsignelse öfwer dem; hwarpå de spisa en ganska simpel och tarflig måltid, som är satt på Bordet, der ock Punche eller Win är, under det en wacker Music hålles. När alt är til slut, siunges en andelig Låfsång, och sedan stiger Sällskapet upp, och beledsagar de Nygifte hem til sitt. — Med hwad mera, som härutinnan kan tiäna til rättesnöre, efter n. 747 och 748 uti Vera Religio.

§. 52.

Sedan fira hwart gift Par årligen, engång hwarje år, sitt Giftermåls Förbund, och dermed likasom förnya det. Detta skier i Nedra Kyrkio-Salen wid en ordentelig Kyrkio Rådets och Församlingens Sammankomst; då anmäler Biskoppen för Församlingen, hwilka komma i dag at fira sitt Giftermåls Förbund, och derpå intaga deßa Paren, antingen ett eller flera Par på engång, några särskilta Bänkar, som äro stälde på hwar sin sida om Guds Stol; derpå, sedan Bönen **Fader wår** är beden ståendes, af hela Församlingen, så håller Biskoppen eller en af Kyrkio Råden ett Tal öfwer Ägtenskaps Förbund, eller öfwer någon wiß artikel i det Förbundet. Sedan beder Biskoppen och hela Församlingen ståendes en innerlig Bön, at wi Gifte måtte trogit och redeligen uppfylla wårt Giftermåls Förbund, och at HERREN af Sin Barmhärtighet täckes deruti styrka oß. Derpå börjar en wacker Music, och under det gå de Fyra Kyrkio Råden och de tre Älsta i Menigheten, samt andra speciela wänner til de Gifta Paren, och wälsignar dem, famtar och kysser dem. Sedan bryter Sammankomsten upp, och deßa Paren

ren gå tilsammans, antingen i ett Sällskap eller fördelte i flera at spisa ihop.

§. 53.

Alla Gifte Par som äro gifte förut i Gamla Församlingen, eller hos andra Folkslag, och som hafwa blifwit döpte och recipierade i Nya Jerusalem, måtte, om de skola anses lagligen gifte hos oß, uti en ordentelig Församlingens Sammankomst, underteckna Giftermåls Förbundet, och få uti utbyte ett dylikt trykt och af Råden och de Älsta underteknat Förbund, enligit §. 50., samt likasom det stadgas i föregående §. både då och sedan framdeles, årligen förnya detta sit Ägta Förbund.

§. 54.

Såsom naturligitwis skall hända, at i långeliga tider i wår Församling, finnas Ogifta Män som ej kunna gifta sig, och Gifte Män som blifwa recipierade hos oß, men hafwa ochristna Hustrur, som föragta Nya Läran, och således måtte låfwa i ett desharmonieust Ägtenskap; Så följer, at då deßa Män drifwas så starkt af den oß medfödde Amor Sexus, at de ej kunna afhålla sig ifrån Kiönet, är oundwikeligit för ordningens skuld, at dem gifwes tillåtelse, de förra at taga sig Meträß, och de sednare Concubin. Men ingen får så låfwa i wår Församling, som icke anmäler detta hos Biskoppen eller Giftermåls Prästen, hwilka skola undersöka, enligit Swedenborgs föreskrift De fornicatione och De concubinato, om hans casus wärckeligen är sådant han föregifwer. Derpå får han deras skrifteliga tilstånd, deruti noga skall utstakas wilkoren, efter hwilka han skall låfwa med sin Meträß eller Concubin. Då detta iagtages, är han

likawål en kiär Ledamot och Broder hos oß, och denna låfnaden länder honom ej på minsta sätt til förfång. Men anmäler han det ej, så blir han straffad, och det alt eftersom hans låfwerne finnes wara oordenteligit; ty alla slags horerier och all slags anticonjugel låfnad, kan ingalunda tålas i Nya Jerusalem, om Församlingen eljest skall hafwa bestånd, och HERREN kan bo ibland oß.

*** *** ***

När jag slöt deßa 54 Paragrapher, gaf HERREN mig deßa Ord: De som ej wilja annama eller höra eder, Sannerligen säger Jag eder: Sodom och Gomorrha skall hafwa drägeligare på Domedagen, än den Staden. Och derpå gafs mig detta: Och si, twänne Män, Moses och Elias talade med Honom, och de syntes i sin härlighet, och talade om Hans bortgång (förhärligande), som Han skulle fullborda i Jerusalem.

Anmårkningar.

Om Athanasianer, Arrianer och Swedenborgianer.

Nåstan ifrån Apostlarnas tider ånda til wåra dagar, har bibehållit sig twånne aldeles sårskilta begrepp om den GUdommeliga Treenigheten, och som i synnerhet blefwo uppenbart kiånde wid Nicænska Mötet år 325. Det ena år **Athanasianernas** begrepp, nemligen at werlden styres af Tre aldeles sårskilta Gudommeliga Personer, intimt förenade i Ett Gudoms Wåsende. Den första kalla de Gud Fader; den andra Guds Son, och den tredie GUd den Heliga Anda. Deßa Tre sårskilta Guda Personer åro lika ewiga, mågtiga, o. s. w. Ehuru de kalla deßa Tre Personer En Gud, så ligger deruti åndå uppenbart ideen om Tre Gudar, som ock synes af hela deras Religions Låra, hwilken til hwarje stycke år bygd uppå begrepp om Tre Gudar. All Metaphysic och alt möjeligit förfinande af menniskio begrepper, hafwa ej warit mågtiga at dölja Athanasianernas wåldförning på förnuftet, nemligen at tro Tre Gudar. Det andra begrepet om den Gudommeliga Treenigheten år **Arrianernas** och likaså gammalt, nemligen at werlden styres af allena En Gud, som de kalla Gud Fader: men Guds Son år en Gudommelig Menniskia, ådlare och förmer ån alt annat skapat, dock icke Sanner Gud; ty Arrianerna åro för kloka at tro twå eller tre Gudar, och weta nogsamt, at det at såga med mun En Gud, borttager ånda intet begreppet om Tre Gudar, då Tron styltas upp som hos Athanasianerna. Så tånka de ock om den Heliga Anda, nemligen som något Gudommeligit inferieurt til Gud Fader. All metaphy-

taphysisk konst har åfwen hos dem blifwit nytjad, at ej giöra sig skyldig til förnekande af CHRISTI Gudom: men deras bemödande häruti har warit likaså förgiäfwes, som Athanasianernas med sina Tre Gudar. Båda deßa begrepp om den Gudommeliga Treenigheten äro högst falska och fördömmeliga. Athanasianernas har warit det herrskande ända til 1757: men sedan den tiden utsprider Arrianismen nu alt mer och mer sit herrawälde, öfwer den Gamla Christna förstörda Församlingen, så at den nu redan öfweralt uppenbart förswaras af Lärda och mägtiga Män. Så förändrar sig Werlden. Den Tro man måst i 1700 år fördömt såsom Antichristianismus, och öfwer alt jagat i Församlingen, såsom det farligaste wildiur, antager och smekar man nu såsom Christendommens rätta Tro. Ett tredie begrepp om den Gudommeliga Treenigheten, finner man ock spor til alt ifrån Apostlarnas tider, och i synnerhet innan Nicænska Mötet, ehuru det altid strax i sin första början blifwit förfalskat och förorenat, samt sorgfälligt dödat af Athanasianer och Arrianer ända til wåra dagar, då HERREN af Sin Barmhärtighet, först warit i stånd at åter framdraga det genom Swedenborg, och det uti en wida klarare och härligare dager än nånsin. Detta begreppet är på det aldranogaste enligit med HERRANS Egen Lära och alt sundt förnuft, nemligen at allena En Gudoms Person gifwes som är HERREN JESUS CHRISTUS, Himmelens och Jordens Gud Allena; At uti Honom är en Gudommelig Treenighet, intet såsom tre särskilta namn, icke eller under tre särskilta förrättningar, eller egenskaper, &c. utan såsom Siäl, Kropp och Wärkning i hwarje Menniskia, hwilka ehuru tre aldeles särskilta Wäsenteligheter, ändå fullkommeligen utgiöra En Menniskia. Såsom Kiärlek, Wishet och Wärkning har denna Treenighet i

HER-

HERREN Gud warit af ewighet: Men såsom Fader, Son och Heliga Anda, är den uppkommen i Tiden, först för 1700 År sedan. HERREN Gud har altid warit En Andelig Menniskia, til formen fullkomlig lik en menniskia, emedan alla menniskior äro skapade efter Hans beläte och liknelse: men i tiden antog Han ock naturlig Mensklighet och förhärligade den til fullkommeligen Gudommelig; och den Kraft hwarmed Han sedan den tiden wärkat på menniskior och alt skapat, kallas den Heliga Anda. Hade de Christna, som uppsatt Athanasii Symbolum, ej warit sielfkloke, utan börjat der de slutat nemligen med läran om Christus, så hade de strax kommit til detta sanna begreppet om den Gudommeliga Treenigheten. De hade då funnit at Christi Gudom, Christi Mandom, och Christi utgående Kraft warit det samma som Fader, Son och Helig Anda. De hade då tydeligen kommit på begreppet om Treenighet i En Gudoms Person, i stället för den högst orimmeliga ideen om en Treenighet beståendes uti tre Gudommeliga Personer. Men ehuru de ej kunde weta om Gud mer än hwad Judarna wiste, och alt hwad de mera kunde weta, skulle de hafwa af HERRANS Egen mun; icke destomindre wågade de gå Honom förbi och uppdraga en hel lära om Gud, innan de ännu uppdragit läran om Christus, af Hwilken Allena de likwäl, måtte hafwa hwarje gnista af all sann Theologisk wishet. Så förblindade äro menniskiorna, när de hämta lius af sig sielfwa och intet af HERREN, och derifrån kommer deras art at se tingen i en uppner wänd ordning. Detta är ordsaken at Athanasii Symbolum är skrifwen bakfram, börjar der det borde sluta, och slutar der det borde börja; och at Sataner kunnat leda deras penna, at skrifwa **personer** i stället för **person**. Wänd upp och ner på Athanasii Sym-

Symbolum och skrif person i stället för personer; så skall finnas at hwarje ord der är sanning: men hos Arrianerna sökes förgiäfwes något annat än den wärkeliga Antichristianismen. Den Tidepunkt nalkas nu, då hela Christendommen uppenbart fördelar sig i twå Classer: Antichristianer och Sanna Christianer. Til de förra gå alla de, som ej antaga och åtkiänna HERREN JESUS CHRISTUS för Allena Himmelens och Jordens Gud; de må sedan kalla sig Lutheraner, Catholiker, Greker; Calvinister; Zwinglianer, eller hwad som hälst; ty här giäller intet namn, utan Sanning och öfwertygelse. Twärsom alla de som antaga och åtkiänna HERREN JESUS CHRISTUS för Allena Himmelens och Jordens Gud, de skola utan betänkande emottaga Nya Jerusalems Lära, och hwarken låta dårars fördommar, eller namn af Swedenborgianer, Novhierosolymitaner &c. afskräcka sig; ty namn och rubriquer afskräcker ingen som söker Sanning och Salighet. Jag har försökt, och hwar och en annan kan giöra samma försök efter, at ställa upp i twå collumner bredewid hwarandra, de twå särskilta Religions Lärorne uti en ordentelig Series; den ena som börjar med En Guda Person, uti Hwilken är Gudommelig Treenighet, och den andra som börjar med Tre särskilta Guda Personer, förenade i Ett Gudoms Wäsende; och man skall finna at denna sednare går steg för steg ner til det diupaste af helfwitet, då den förra går steg för steg upp til Himmelen och Sielfwa HERREN. Man skall finna uti den ena Religions Läran en sammanhängande series, utaf ideliga blasphemanta och sataniska begrepp om HERREN Gud, och menniskians salighet ifrån Honom; då twärsom i den andra Religions Läran, skall finnas den wakraste series af ideliga himmelska och gudommeliga begrepp om HERREN Gud och saligheten ifrån Honom. Kan wäl ohyggeligare phantasier

ster uppspinnas af menniskio förnuftet, än at Salighet kan winnas genom Blotta Tron; Rättfärdigiörelse i ett moment; Menniskior tilräknas Christi Förtiänst; Fadren försonas genom Sonens lidande på Korset; Änglar falla; Adam och Ewa synda så, at de och deras efterkommande måtte ewigt fördömmas; och sluteligen at frälsning 4000 år derefter inträffat, och det under det aldra blasphemantaste begrepp. Sant är det, at om ej HERREN Gud kommit ned på Jorden, antagit menskighet och förhärligat denna Sin Menskighet; så hade då och sedermera ingen menniskia kunnat frelsas: Men lögn är det, at Fadrens hemndkräfwande Rättfärdighet ej kunde försonas utan genom Sonens Korslidelse, och at wi kunna tilräkna oß Sonens förtiänst. Det förra begreppet skapar en Ängel i menniskio hiärtat och det sednare en diefwul. Lycka at HERREN tillåtit ett allment fritänkerie och naturalisterie. Wi skulle eljest få se, hwad för hiskeliga skarar af dieflar och sataner, den förfalskade Christendomen skulle tilskapa.

Om
Predikningar och publica Lectioner utur Bibeln.

Man tror nu för tiden allment, at Predikan är en hufwudsakelig del i Christna Gudstiänsten, och så har man altid anset Predikan i hela Gamla Christna Församlingen; I grund deraf will man ock giöra den til en Hufwudel af Nya Jerusalems Gudstiänst: men man far ganska mycket wilse; ty om man will rätt tänka efter, under HERRANS handledande, så skall man tydeligen finna, at Predikan aldeles intet hör til Gudstiänsten i denna HERRANS Nya Församling, hwartil jag må nämn-

nämna allenast några ordsakar: 1) Är ju den Nya Församlingen en Ecclesia Coelestis, då den Gamla deremot war en Ecclesia Spiritualis; derföre paßade sig der Predikan, men hwartil gagnar han hos oß? 2) Hos oß skall Lefwernet wara hufwudsaken och altsammans i Gudstiänsten, men hwad wärkeligit gagn har lefwernet af Predikan? 3) Se på Gamla Församlingen, der Dogmer och Tro, och följagteligen Predikan warit hufwudsaken; är icke deß Phareseisme och Siren-Art derifrån? Och den kommer likaså in hos oß, derest wi ej aldeles öfwergifwa Predikan såsom ett hufwud stycke i wår Gudstiänst. 4) Är Boktryckeriet nu en allmän Konst, och knapt någon gifwes, som ej kan läsa i bok; hwartil gagnar då Predikan? Månne man intet med långt mera upplysning läser en Predikan än hörer den? 5) Starka och kraftiga Tal röra wisserligen, men om de ej wärka på lefwernet och wiljans förändring, tiäna de ju til ingen ting, och ännu mindre Prekningar på det sättet, som de nu förtiden hållas i hela Christenheten. 6) Nya Läran är så omständeligen och noga afhandlad, at när man allenast läser Swedenborgs Skrifter, jämte Ordet, så äger man ett oändeligen större upplysning fält än af några Predikningar. 7) Predikan är en tems perdus, och jag will fråga hwar och en på Samwetet, om icke den så är? Aldeles på samma sätt förhåller det sig ock med publica Lectioner utur Bibeln. Jag will fråga på Samwetet, hwartil gagna de i Eastceap? Skola wi då ej engång blifwa kloka och wärdiga Lemmar i det Nya Jerusalem? At Judarna i sina Synagogor läs utur Bibeln och likaså de Älsta Christna, war derföre at de ej hade trykta Böcker, men hwem kan intet nu läsa Bibeln långt beqwämare. Lätt oß då i JESU CHRISTI Namn ej gyckla med HERRANS Sak. Den är ju gifwen oß til

salig-

salighet och lefwernets förbättring; men hwad salighet hafwa wi af Kiörkspring för at höra predikningar och lectioner? För komma wi aldrig in i Nya Jerusalem, än wi giöra lefwernet allena til hufwudsaken, och lefwernet winner ingen ting hwarken af publica Bibellectioner, eller Predikstolspredikningar. Men genom Döpelse Förbund, Ägtenskaps Förbund, och rigtiga Nattwards Måltider, hoppas jag i JESU CHRISTI Namn, at wi skola få ett annat lefwerne, än Phareseisme och andeligit Gycklerie. Ingen ting är farligare i HERRANS Församling än Preståwälde och gycklerie. Om deßa wilddiur komma in i Församlingen, så är den strax ödelagd. Och genom hwilka medel kan wäl Församlingen sedan upphielpas? På samma sätt förhåller det sig äfwen med publica lectioner utur Swedenborgs skrifter; Hwartil tiäna de? Nej wi måste på det nogaste fästa all wår uppmärksamhet på Lefwernet, eljest går det aldrig wäl. I wår Församling brister ej upplysning. Wi hafwa den uti ett oändeligit större mått, än någon Församling i werlden nånsin har haft den. Saken bör ju då bli at giöra rätt nytta af denna stora och oändeliga upplysning; och det uti deß enda affigt som är lefwernet. Skall nu lefwernet blifwa Nya Församlingens synpunkt; så måtte ock endast sådane inrättningar widtagas, som ginast leda dertil; och de blifwa aldrig andra än Fria Förbund, först för hwar enskilt person, och sedan för hwart Gift-Par; Hwilka Förbund, sedan de äro heligt ingångne, måtte på det nogaste och allwarsammaste af Församlingen handhafwas, at de uppriktigt och redeligen uppfyllas. Om ej detta medel widtages, kan aldrig en sann och Himmelsk Frihet inplantas i wår Församling, ty hwem inser icke, at utan friwilliga Förbund förswinner all frihet och förwandlas bara til träldom. En stor och

 widt

widt utbredd communication af **Upplysning** skall wäl ock wara i wår Församling: men endast för at stadga och fästa wåra ingångne Förbund. Dertil gifwes intet kraftigare Medel, än tryckta Böcker, nemligen af Ordet och Nya Jerusalems Lära, i alla möjeliga former. Också är det ett godt medel at Kyrkio Råden, wid Förbunds ingående och förnyande, hålla Tal öfwer Förbundet eller deß Artiklar: men detta bör i synnerhet syfta at binda Upplysningen med Förbunden; ty uti Förbunden och deras redeligaste uppfyllande, ligger hela Nya Jerusalems Gudstiänst. Inrättning af **Andeliga speakings clubs** är åfwen ett förträffeligit medel at utsprida Upplysningen; Men de kunna ej inrättas annanstans än i Stora och Folkrika Städer. Wid dem bör aldeles inga andra formaliteter brukas, än wid de wanliga Engelska Speakings clubs, til ock med handklappningen, såsom hos de Älsta Christna; ty man må ingalunda lägga någon Gudstiänst eller Gudsfrugtan uti dem. Genom dem winnes många förmåner 1) All bigottisme och Phareseisme aboleras uti Predikan och deß afhörande. 2) Predikan hålles noga til sitt föremål, som är upplysning i andeliga mål. 3) Hwarje mogen man i Församlingen som will, kan öfwa sig at tänka och tala i andeliga mål. 4) Ingen annan Präst Schola behöfwes. 5) Inga lönta Talare för det andeliga behöfwas. 6) Den andeliga Upplysningen blir ej mera monopolium hos Präster. 7) Frihet och lif blir i det andeliga, der det bör wara mera än i något annat, och den yttersta utspridning af Andelig upplysning winnes.

Om
offentliga Böner och bönhållning på Knä.

Antingen anse wi wårt ord mummel för mera wårt än det är, eller tro wi Gud war en ganska Enfaldig Herre, då wi utan uppehör framhårda med föreskrefne bönformulårer. Hwartil tiäna dessa Böner? Jo at gyckla; wisa oß wara helgon för menniskior, och at skrymta inför HERREN Gud. Ser icke Han wårt hiärta; Ser icke Han diupet af alla wåra affectioner. Kunna wi då inbilla oß, at ordmummel eller böner som ej utbrista af wårt innersta hiärtats diup, skola blifwa hörde. Men hwad wärre är, finner icke hwar och en, at Församlingen med böner, efter föreskrefna formulårer, innan kort, giör dem efter wana, som hwar och en Gycklare sin roll på en Theater. Den Heliga Bönen **Fader wår**, som ej haft mindre Lärmästare än HERREN Gud Sielf, fordrar alla möjeligen samlade tankar, förat bedjas med rätt andagt; och det blefwe helt wist fåfängt, derest ej den bönen wore ifrån HERREN Sielf, och således sådan, der Han och hela Himmelen är närwarande och inflyter. Jag will ej tala om Gamla Församlingens böner, som äro stälda til Tre Gudar i sin ordning, eller til Christus som en Förebedjare hos en hämdkräfwande Gud; de gå directe til det diupaste af Helfwitet, och blifwa aldrig hörde i Himmelen: men hwad skall jag säga om den långa räckan af föreskrifna böner i Eastceap, denna första Telningen af Nya Jerusalems Församling? Til hwad nytta äro de? Måtte wi engång upphöra med andeligit Gycklerie! måtte wi engång för alla låta Läfwernet allena blifwa hufudsaken. Hade föreskrefna bönformulårer warit efter HERRANS ordning; så hade helt

helt wist hela Ordet warit uppfylt med böner: men huru många publica Böner kunna wi wäl samla der? Och likwäl är en bön ifrån **Ordet** oändeligen kraftigare, än en bön sammansmord af menniskior. Huru fåfängt söka wi ej efter böner i alla Swedenborgs volumineusa Skrifter? Til och med lärer han, at wi ej behöfwa bedja HERREN om förlåtelse, utan allena om kraft at öfwergifwa wårt onda. Hwartil tiäna wåra böner för dem som äro utom Församlingen, såsom för dem Gamla Församlingens Biskoppar och Präster; för Konungar och Ständer? Jo för at wisa at wi äro andeliga Gycklare, och giöra HERREN Offer af egenkiärlek och bedrägerie. Gå ärligit til hwilken Konung som hälst, fråga Honom, om Han eljest är en förnuftig Man, hwad wärde Han sätter på edra böner? Och Han skall swara: **Waren trogna och redeliga undersåtare, både emot eder Konung och uti alt edart arbete, och det är mera än alla böner.** Ännu mera skall HERREN Gud så swara oß. Den rätta Bönen är at afsky och fly det onda, och at älska och giöra det goda, och detta är åter det samma, som at uppritigt och trogit fullgiöra wåra förbindelser med Församlingen och wåra Makar, med hwilka wi så heligt förenat oß. Om wi derföre wilja, utom den enda oß föreskrefne publica bönen Fader wår, offenteligen bedja i wåra Sammankomster, så må det endast angå uppfyllandet af deßa wåra heliga förbindelser och ewiga angelägenheter, och då aldrig efter föreskrefne formulärer; ty HERREN Allena wet hwad ligger innerst i wåra hiärtan; och ingen annan Bön höres, än den som går ifrån wår aldrainnersta affection, samt är ställd til HERREN Allena. Hwem ser icke det at affection låter ej commendera sig; huru orimmeligit är det icke då at bedja efter formuler? Också bör det här anmärkas,

at Böner ingalunda äro för HERRANS skuld, eller derföre, at de på något sätt mera eller mindre kunna beweka Honom; ty Han som är Sielfwa Godheten och Barmhärtigheten, tillför oß åndå, förutan alla wåra böner, alt det goda, som wi nånsin kunna båra och emottaga, utan skada til wårt ewiga wål. Alla wåra böner åro ju då endast för wår egen skuld, förat öppna och miuka wåra hiärtan, så at wi kunna emottaga HERRENS Godhet, då wi uppригtigt och redeligen wandra i Hans Ordning. Huru otiånligit är icke det då at bedja efter formulårer, och om främmande mål, som åro utom wår egen Salighets krets. Förböner må ock wara, allenast de låmnas til hwar och ens egen affection. Blott önskan och affection af innersta hiärtat, för en eller flera, är redan fullkommelig Förbön hos HERREN. Men hwarföre skall då ej Bönen hållas på knå? Dertil swarar jag: At wi wisserligen aldrig kunna nog förödmiuka oß för HERREN; At derföre Coelestes som wida öfwergå Spirituales i ödmiukhet, aldrig annorlunda bedja, ån liggandes på jorden med ansigtet, och at knåfallning år wida mindre ödmiukt, och ånnu mindre det at bedja ståendes: Men må wi kunna skilja oß från alt skrymterie i wåra böner ståendes? Så långe denna gamla surdegen, denna wederstyggeligheten widlåder oß, at så giärna wilja skrymta inför wår HERRE och Gud; så torde wara båst at wi giöra wåra böner ståendes; Sedan kunna wi begynna med knåfallning, och sluteligen med denna wår skyldiga ödmiukhet emot Den HÖGSTA at bedja Honom med utsträkt ansigte på jorden. Emedlertid kunna wi i enrum öfwa oß til en ödmiukhet som år skild ifrån alt skrymterie.

Om några urgamla Religions bruk hos Judar och Christna.

Ingen Församling på wår Jord har warit mera sensuel, ytelig och bunden wid formaliteter än den Israelitiska; ty Menniskio-Slägtet war under den Församlingens tid, förfallit til sin nedersta låghet; så at blott Tro och Lydnad woro de enda Församlings Banden. Den Gamla Christna Församlingen uppsprang härifrån, och formerades först i Jerusalem, ibland Judar; Ej under då, at många utwärtes bruk och formaliteter ifrån Judarna bibehållit sig ibland de Christna, som wi än i denna dag ser hos de Grekiska och Catholska, samt alla österländska Christna Secter. De flästa af deßa bruk är af ringa eller ingen nytta; endast förat förtiusa en blind och sinlig menighet, med glantsen af utwärtes pomp ock fåfängelighet. Då alla wåra giärningar äro bundne wid former och formaliteter; så är naturligit at också den activitet som sammanbinder Menniskior i Religions samfund, måtte wara bunden wid former, och tydeligen de heligaste af alla formaliteter; emedan Religion är den heligaste activitet hos menniskior. Men alt som Folkslagen fullit ifrån den sanna Religion, så hafwa de ock blifwit yteliga, och fäst sig blott wid formaliteterna, såsom något separat heligt; så at de sluteligen afgudat dem. Så har gått både med Judar och Christna: men så får aldrig hända i Nya Jerusalem. All Religions activitet hos oß bör åsyfta förening, först emellan HERREN och oß, och sedan emellan oß inbördes. Derföre är i Nya Jerusalem widtagne Tre solenna Föreningar, nemligen den som bör wara emellem FÖR-

SAM-

SAMLINGEN och HERREN, hwilken wi helga och fira i Nattwardsmåltiderna; sedan den som bör wara emellan Församlingen och hwar enskilt, som wi helga och fira genom Döpelsen och döpelse Förbundens årliga förnyande; och sluteligen, den förening som bör wara emellan Båda Kiönen, och hwilken wi helga och fira genom Giftermålen och Giftermåls Förbundens förnyande hwarje år. Alla de formaliteter, som wi fästa wid deßa Tre heliga och solenna **Föreningar** hos oß, anse wi också heliga, dock ej för sig sielf betragtade; utan så wida de äro förbundne wid så heliga förbindelser. Om nu derföre några urgamla bruk existera hos Judar och Gamla Christna, hwilka kunna tiäna såsom formaliteter wid deßa Tre heliga acter, och deßa bruken blifwit authoriserade af HERREN Sielf, så må wi giärna antaga dem. Af den beskaffenhet, synes **Oljesmörjningen** wara. Den torde kunna införas wid Wigseln, der Mannen det momentet repräsenterar HERREN och Qwinnan FÖRSAMLINGEN; Och då mannen har gifwit Henna sina presenter bestående i Gullring, halskiäd &c. så wore ej utur ordningen, at Qwinnan utmärkte sig med något reciproct, som wore at smörja honom med wälluktande olja, til tekn at han nu ifrån den dagen går in i ett förhärligat tilstånd. Men annanstans ser jag ej at oljesmörjning kan brukas; ty både Catholikernas **Extrema unctio** och de Gamla Christnas smörjning af de nyßdöpte, är hwarken enligit med Ordet eller Correspondence läran. At åter smörja de siuka, hwarom både Marcus och Jacobus omtala, är wäl enligit correspondence läran: men tiänar endast för dem, som hafwa den gåfwan at läka siuka genom undergiörande Tro. Likaså är Fasta också ett urgammalt bruk både hos Judar och Christna; och det bruket är ej at förkasta, utan til mycken nytta, allenast det

brukas förnuftigt, förat likasom skilja sig ifrån det materiella, och upplysta sig til det Andeliga. Då synes Fastan båst passa sig at nytja nyß för Nattwardsmåltiden i 24 eller 40 Timmar. Ett eller annat urgammalt bruk torde ännu kunna uppgifwas, som är authoriserat af HERREN, och som skulle hafwa nytta med sig; men jag kan nu ej påminna mig flera än deßa twå.

Om Nya Borgerliga Samhällen.

När Israelitiska Församlingen uppråttades uti den Gamla förstörda Noachska Församlingens ställe; så blef intet allenast ett nytt Ecclesiasticum inrättat, utan ock ett aldeles nytt Civile. Den Församlingen blef således uppbygd uti ett egit Borgerligit Samhälle, der de Borgerliga Lagarna noga sammanstämde med de Ecclesiastica, och der ingen desharmonie dem emellan fick wara. När deremot den Gamla Christna Församlingen uppråttades; så skiedde det i Hedniska Borgerliga Samhällen, under den faseligaste desharmonie; och då tidepunkten enteligen war in, nemligen i Käiser Constantini Magni tid och derefter, at reformera det Borgerliga Samhället; så war redan den Christna Församlingen så förderfwad, at intet godt mera kunde frambringas, som hängde ihop i en rätt ordning. Påfwen, i följd af det Herrawälde, HERREN har nedlagt i det Ecclesiastica, kastade sig wäl upp til at styra hela Europa, men mera för at leda dem til Helfwitet än til Himmelen. Häraf är, at alla de Borgerliga Samhälls former, som nu existera i den Gamla Christenheten, äro qwarlefwor efter Hedendommen, och uppblandade med en förderfwad Christendom. Wi söka således förgiäfwes efter något

nu

nu existerande mönster af Regering. Twersom äro Samhälls formerna sådane at man må blygas för dem, utan all ordning och systeme, owärdiga Christna och förnuftiga menniskior. Man må fråga Präster eller Politici; så weta de hwarken ut eller in på en rigtig Samhälls ordning. De se och årsaka alla dagar täta boulleversementer och revolutioner: men de weta ej hwarifrån de komma. Somliga tilskrifwa det Regenterna; andra Prästerna; andra Folket; Och de tala alla i confusion. Hade de rätt studerat Samhälls ordning; så skulle de finna, at de läsde i sielfwa oordningen, och at deßa ideliga fermentationer woro ej annat än oordningens naturliga följder. Den gamla och stora wishets Läran, at all kraft ligger i Förening, och at förening ej kan bibehållas utan ordning, är nu förtiden aldeles glömd. Den första och universelaste af alla Föreningar är den, som skall wara emellan det Ecclesiastica och Ciwila, inter som uti ett horerie utan som uti ett rätt Ägtenskap. Kundskapen om denna heliga Förening, och hurudan den skall wara, är nu så förlorad, at knapt någon wet, at en sådan Förening existerar, än mindre deß rätta beskaffenhet; dock likwäl kommer aldrig Menniskioslägtet til någon rigtig sällhet, förän denna Stora Föreningen icke allenast blir kiänd, utan ock heligt exeqverad. Den tiden nalkas nu, och HERREN präparerar den med stora steg: men månne Europeernas högfärd och gycklerier gifwa dem läf, at med uppmärksamhet se hwad HERREN giör för dem. Nej förmodeligen wela de ännu en tid bortåt rasa til sitt sluteliga förderf, på det at mycken erfarenhet skall sedan lära dem, at ödminkhet skall wara i stället för högfärd, och ordning i stället för gycklerie. Samhälls Formerna kunna fördelas i twå slag: Christna och Hedniska. Alla sådane Samhälls former äro Christna, der den Absoluta

ta magten sättes endast hos HERREN Gud, och följagteligen i Ordet, Läran och Lagarna: Men twärsom äro alla de Samhällsformer Hedniska och ochristna, der Absoluta magten sättes hos menniskior, antingen en, flera eller många. I de förra Samhällena är Sielfwer HERREN Gud, med Sin ordning, deras föresats och wilja: men uti de sednare äro usla dödeliga stoft, med sina dårskaper, Samhällenas föresats och wilja. Uti de förra är frihet och upplysning i all sin helgd, och sielfwa lifwet i Samhället. I de sednare är deremot tråldom och blinhet Samhälls lifwet, som ofta brister ut i raserie, förat förtära sig sielf. Olyckeliga Samhällen, der menniskior sätta sig på Guds Thron, de må wara Präster eller Politici. Rätta Christna Samhällen hafwa deßutom det egna, at aldrig Högsta magten nånsin är uti en hand, utan altid fördelt emellan twänne Magter, en Active och en Reactive, som äro stälde uti en noga jämwigt emot hwarandra, aldeles som Man och Hustru uti ett rätt Ägtenskap. Hos den Activa magten är derföre aldrig magten at determinera, utan endast at proponera och exeqvera. Deremot äger den Reactiva magten endast och allenast determination. Den Activa magten är altid basis uti en Regering, och utan den wore ingen Regering möjelig; emedan det är allena på den magtens activitet, som en Regering hwilar, och hela Samhällets lycksalighet beror. Den Reactiva magten är deremot altid den upplysande, den granskande magten, ehuru den synbart hwarken talar eller granskar. Den är likwäl ändå altid sielfwa Samhällets Öfwertygelse och Förstånd; derföre alt efter som upplysning och frihet råder i ett Samhälle, så är ock der en wärkelig reactive magt. I hwarje Ägtenskap finner man äfwen deßa Tre magterna. Mannen och Hustrun, eller rättare Mannens förståndighet

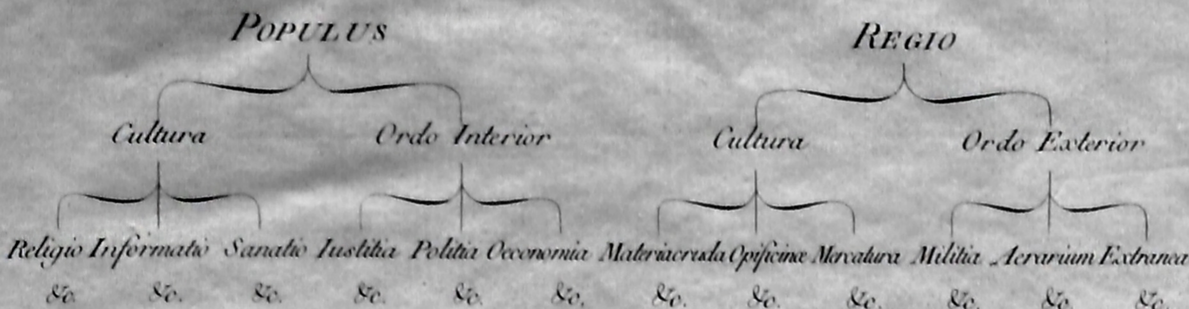
och

och Hustruns kiärlek äro ömsomwis den activa och reactiva magten. Men Ägtenskaps Förbundet, eller Giftermåls lagarna, är den Absoluta magten, som ståndigt håller jämwigten emellan de twå förra. De twå Classerna af Samhälls former, Christna och Ochristna, finner man ock igen i Ägtenskaperna. Den förra Classen af Ägtenskaper, anse alla Giftermål såsom friwilliga heliga Föreningar, der så wäl Hustrun som Mannen äga lika myndighet; och derföre friwilligt binda sig under ett wist Förbund, hwilket de altid sätta öfwer sig, och anse heligt såsom sin absoluta öfwermagt. Den sednare Classen deremot anse Giftermål såsom Föreningar, der antingen Man eller Hustru bör dominera; ty säga de: huru är det möjeligit at twänne magter kunna förena sig, utan at antingen den ena eller den andra skall dominera? Är då Mannens förstånd starkare än Hustruns passioner, så dominerar han; men twärsom äro hennas begiär större än Mannens klokhet, så dominerar hon. Den absoluta magten blir då altid en Tredie magt, utom dem båda twå, nemligen den Allmänna Opinion, den må wara i hwad olycksalig form som hälst. Hwem finner ej, at den sanna friheten existerar i de förra slags Ägtenskaper: men twärsom träldom och twång i deßa sednare. Man tror nu i allmenhet at wißa Samhällen äro ensamne Monarkiska, andra Aristocratiska, och andra Democratiska; Och at uti en ensammen Monarkisk Regering, måtte ej finnas någon Aristocratie eller Democratie, och så twärsom. Men man mistar sig ganska mycket; ty intet sådant Samhälle finnes, eller har nånsin funnits, der allena Monarkie, eller Aristocratie, eller Democratie styrt Samhället; ty altid då den Activa magten warit i en Monarkisk form; så har den Reactiva warit i en Aristocratisk eller Democratisk form, och så twärtsom. Man finner således helt tydeligen, då man will noga tänka efter, at den Activa och Reactiva

magten

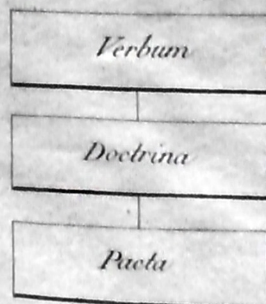
magten kunna förenas i flera särskilta former; såsom til exempel, Aristocratisk Democratisk; Monarkisk Democratisk; o. s. w. Och at alla deßa särskilta former kunna wara efter den Gudommeliga Ordningen, alt efter som Folkslagens caracter och öfwerenskommelser äro, som antagit dem. Det wore ej swårt at uppsätta ett Systeme på alla möjeliga sådane Sammanbinnings former, och deras Series ifrån den bästa til den sämsta: Äfwen huru Monarchien, Aristocratien och Democratien olika uppkomma och bibehålla sig i Samhällena: men det hörer aldeles intet nu til mitt Ämne. Äfwen är ej stället här, at uppdraga den Methode hwarefter de nuwarande Europeiska Samhällena, endast kunna och böra reformeras. Om inrättningen af et rigtigt Borgerligit Samhälle, har jag ock redan afhandlat uti en Bok, som i förledit År blef trykt i London under den Titeln: Plan for a Free Community opon the Coast of Africa, under the protection of Great Britain; but intirely independent of all European Laws and Governments. With an Invitation, under certain Conditions, to all Persons desirous of partaking the Benefits thereof. Signed for ourselves, and in behalf of our Associates, August Nordenskjöld from Sweden, Charles Bernhard Wadström from Sweden, Colborn Barrell from America, Johan Gottfried Simpson from Prussia. — Också skall jag framdeles, om HERREN will, derom omständeligen skrifwa, på det at Nya Jerusalems Församling, som nu börjar, måtte få sin existence i Borgerliga Samhällen, der samlefnaden är ett Himmelrike, men ej ett Helfwite.

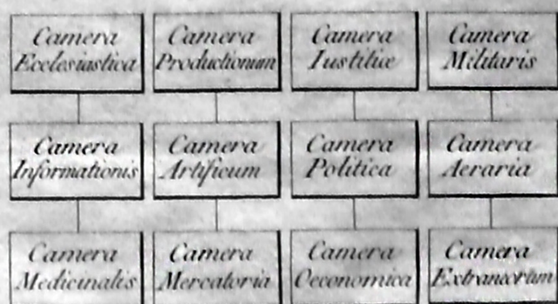
Forma Societatis Civilis.

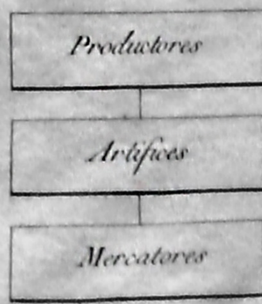

Regimen Societatis Civilis.

Potentia Absoluta	Potentia Activa	Potentia Reactiva
Solus Dominus Iesus Christus	*Unus, Pauci vel Multi Custodes Legum*	*Unus, Pauci vel Multi Repraesentatores Populi*

N. Agel Sculpsit